

Mattijuhani Koponen

**JOKAINEN HETKI
VALMISTAUTUMISTA
1988**

Tämä kevät tuli vielä.
Tästä keväästä en luovu.
Tästä menen kesään.

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

ja minä olen hellänä
ja rakastan häntä
niin kuin osaan

Kaksi viikkoa loma.
Kolme kuukautta työtä
tämän ansaitsemiseksi.

Vuoristokylässä suuri puu
ja varjossa
viisaan viini.

Ja äkkiä
Sokrateen vaimo
likasankoa kantaen
pilaa hetken
jolloin ajatus
juuri tuli tapaamaan minua.

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Seitsemän kuukauden sade
uurtaa vuorten
paljaat rinnat.
Tavernanpitäjä kertoo:
Jos kylästä naitu
nuorikko
ei vuoden kuluttua häistä
ole raskaana
hän kiipeää täydenkuun aikana
vuorenrintaa Neitsyt Marian
luostariin.
Se takasi raskauden.

Naisenkipeät munkit
pitävät Iystiä
ripittäytymällä neitsyen alttarilla.

Vanhan kaupungin
kauppakujilla
petos
piti majaa jo ennen
kuin juutalaiset tulivat

Nyt siellä naukuu kissa
joka on papukaija
ja osaa viheltää
myös vanhoille leideille ja nämä
kikattavat mielihyvystä
kuin koulutyöt

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Kuudennen lasin jälkeen
olen valmis
ja myönnän: epäilemättä
he ovat syntyneet
jumalan polvella
haudutetusta munasta

Taivaan tuliset vaunut

Mussolinin juhlasaarella
jonka festivo jäi

ei toteutunut
onneksi

Iso lintu
airbuss
tuli sijaan
mahassaan kansojen viesti:
turismi
ystävyyys
jokamiehen arki
lintu hautoo

Se nousee merestä kala suussa.

Turkkilaisen hattu
ei keskipäivällä uhkaa ketään.

Rakastettuni
ottaa minut
yhä uudelleen
yhä uudelleen

Hän suo minulle
unohduksen
lohdun
ja toivon

Lapset kertovat
tämä
ei ole
turhaa

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Päivänä
jolloin pysähdymme
appelsiinipuun alle
tapaan Sokrateen.

Hän asuu ylhäällä
kylässä ja
täällä on kuuma kuin
köyhän helvetissä.

Sokrates ajaa aasilla
tyynesti, ja
kun tulee kohdalle
osoittaa puuta
sanoo jotain
minkä merkitystä
nyt yritän arvailla.

Jotkut sanovat
että olisin
lihava.

Mitä ne mistään
ymmärtävät.

Minähän olen vain
itseni kokoinen mies.

Annan Heliokselle
enemmän hyväiltävää.

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Vanhemmat
antavat nimen
lapsilleen.

Elämä ristii heidät
uudelleen.

Minäkin tunsin kerran
erään
josta tuli

Pikkulintu.

Sitten hän lensi pois.

Nyt hän laulaa
jonkun toisen pesäpuussa,
onnellinen.

Stamaton hotellinpitäjä
yöt valvoo
odottaa aamua.

Kuu pitää hänelle seuraa.
Heliosta hän vihaa;
vie häneltä
morsiamet
päiväksi.

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Nero
lasi vettä.

Yhäkin
viisaat juovat sitä
varjossa.

Söin huonoa ruokaa.
Välimeri, kaatopaikka:
tähän ei tarvita
metaforaa. Tämä ei ole
leikki.
Tämän hetken
nukun huonosti.

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Yhdestäkään
jonka täällä tapaan
en osaisi kuvitella:
lukevan runoja.

Näinkö köyhä
on mieleni.

kun sanat
eivät enää jaksa
kantaa
iloa
on pidettävä tauko

kuunneltava

ilo on

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Vaimoni on
kuin Afrodite

kun hän nousee
merestä
aallot nostavat kuohunsa
ja tämä ranta
kuin iso kenkä
josta juodaan samppanjaa

kun käyn hänen viereensä
ja luen nämä rivit
hän sanoo:
“Yäk! Mille sä haiset.”

kun käteni kaipaa
hellyyttä
Afroditeni
avaa housunsa
ja vereni
tekee
lämpöisen
matkan

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Lotterii!

Lotterii!

Hän on kuin oopperan tenori
huutaa kaduilla ja kujilla
lihava yksisilmäinen
arvanmyyjä.

“Isä”

hän hiljentää ja
osoittaa nöyryyttä
kun rippi-isä osuu kohdalle.

Lotterii! kaikuu heti perään;
elämän arpapeli jatkuu.

Voittokala istuu kahvilan tuolissa
niin kuin olisi saanut mahaansa
liikaa olutta
pää nuokuksissa silmät kiinni.

Sielunpaimen polttaa taukoamatta.

Lotterii!

en osta

minun on palattava kotiini
vastaanottamaan todellisuus
kun halu on muuttaa tämä leikiksi
kärsimys iloksi.

Tämä on iloisin suruni
ja sekin on jo sanottu.

ISOÄIDINKURELIIVIT

Isoäitini äiti oli tuhti tyttö.
Kun hän riisui
kureliivinsä
kuivumaan kesätuuleen
koko kylän väki
pönkitti niitä kepein.

Mattijuhani Koponen: Jokainen hetki valmistautumista

Pilvet

Taivaan lampaat
kehräävät villaa
Esterin hameeseen,
ja kun hän
nostaa helmojaan,
viljaniityt ojentavat
kukkaiset kämmenensä
kosteuden tulla.

On syytä tarkkailla
pilviä.

Luonto sanoo: "Kello
on viittä vaille
ja te olette jo myöhässä" ...

Meitä ei pelasta enää mikään.

Minä suon sinulle
hetken kuvitella
millaista olisi voinut olla...